

W. W[agner], Βιβλ. τῶν συγγραμμάτων τοῦ κ. Κ. Σάβα. Ἱστορικὸν δοκίμιον περὶ θεάτρου τῶν βοζαντινῶν. Κρητικῶν θεάτρων.

Neue Jahrbücher f. Philologie u. Pædagogik. τ. 119 φ. 8.—R. Meister, Περί τῆς χρονολογίας τῆς βοιωτικῆς φθολογίας.—P. Egenolf, Περί τῶν σχολίων Διονυσίου τοῦ Θρακῆ.—H. Stadmüller καὶ J. Kvicala, Κριτικὰ τινα εἰς Εὐριπίδην.—W. Herbst, Εἰς Θεουκιδίην.—W. Schwartz, Καὶ αὖτις περὶ Διὸς ὡς νεφελοδόρου.

Philologus.—τ. ΑΗ', τεύχ. 3.—H. L. Ahrens, 'Η ὕψ' ἀρ. 11 ἐπιγραφή Ὀλυμπίας.—Otto Eichhorst, Ἀπολωνίου τοῦ Δυσκόλου περὶ ἄρθρων (I).—G. F. Unger, Οἱ Ἀθήνησιν ἄρχοντες ἀπὸ Ὀλ. 119,4 μέχρις Ὀλ. 123,4.—L. Herbst, Ἀναθεώρησις τῶν περὶ Θεουκιδίου δημοσιύσεων: (I. ἔνθα καὶ περὶ πραγματείας τινὸς τοῦ Κυπριανοῦ δημοσιουθεσίας ἐν τῷ Φιλίστορι).—G. F. Rettig, Εἰς Ξενοφῶντος συμπόσιον.—Κριτικὰ καὶ ἐρμηνευτικὰ: εἰς Εὐριπίδην ὑπὸ N. Wecklein, Εἰς Ξενοφῶντα ὑπὸ G. F. Rettig.

Rheinisches Museum für Philologie.—τ. 34 φ. 3.—A. Ludwich, Γένος Πινδάρου διὰ στίχων ἡρωϊκῶν.—C. Morawski, De Dionysii et Cæciliii studiis rhetoricis.—H. Haupt, Τὰ προηγουμένα τῆς κατὰ Ἀρπάλου δίκης.—H. Usener, Χρονολογικαὶ συμβολαὶ (Ἀττικὸν ἡμερολόγιον).—E. Scheer, Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα (τέλος).—C. Wachsmuth, Στοιχημετρία.—W. Helbig, Καὶ αὖτις περὶ τῆς τέτιγοφορίας τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων.—M. Bonnet, Περὶ τοῦ παρισίου χειρογράφου τοῦ Λασπίου.

Zeitschrift für das Gymnasialwesen.—Σεπτεμβρίου.—E. Naumann, Παρατηρήσεις εἰς τὸ περὶ Λακεδαιμονίαν Πολιτείας τοῦ Ξενοφῶντος.—P. Cauer, Ἀναθεώρησις τῶν περὶ Ὀμηρῶν νεοφανῶν συγγραμμάτων (συνέχ.)
Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung.—τ. V τεύχ. 2.—K. Brugman, Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐλληνικοῦ παρακειμένου.

ΔΑΝΙΑ.

Nordisk Tidskrift för Filologi. Κοπενάγη. τ. IV φ. 2.—M. C. Gertz, Εἰς Λουκιανόν.

ΙΤΑΛΙΑ.

Nuova Antologia. Roma—τ. XVI φ. 14.—Attilio Brunialti, Ἡ νέα Ἑλλάς.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ.

Mnemosyne.—τ. VII μέρος 3.—Κριτικὰ σημειώματα εἰς Πλουτάρχου Βροῦτον (συν.).—C. G. Cjobel, Εἰς Διόδωρον τὸν Σικελιώτην.—H. van Herwerden, Εἰς Λουκιανόν. (συνέχ.).

ΑΓΥΠΤΙΑΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΟΥ 1888.

86 κλήρωσις ἐνεργηθεῖσα ἐν Βιέννῃ τῇ 1 Ὀκτωβρ. 1879.

Ἐξήχθησαν αἱ ἐξῆς 14 σειραὶ:

331 472 586 793 794 939 1162 1273 2131
2187 2454 2989 3652 4070

Σειρά	Ἀρ.	Φ. Χ.	Σειρά	Ἀρ.	Φ. Χ.	Σειρά	Ἀρ.	Φ. Χ.
331	27	1000	1162	4	400	2187	51	400
472	68	400		77	400		57	1000
586	90	400	1273	8	400		69	1000
793	51	400		47	400		73	400
	68	400		64	400		97	1500
	72	400		68	3000	2454	53	1500
	93	400		83	400		94	5000
794	8	400		92	400	2989	25	400
	31	200000		93	400		48	3000
	38	400		96	400	3652	23	400
	53	20000	2131	52	400		30	400
	57	400		53	400		69	1500
	80	400		56	3000	4070	51	400
	93	400		70	400		63	400
959	20	400		92	400		64	400
	97	1000	2187	23	400		71	400
	99	40000		47	400		98	400
1162	1	400						

Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ (1348) ὁμολογίαι τῶν ἀνωτέρω σειρῶν ἐκλήρωθησαν πρὸς 200 φ. χ. Ἡ πληρωμὴ τῶν κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν γινήσεται τῇ 1 Ἀπριλίῳ 1880. Ἡ ἐπομένη κλήρωσις ἐνεργηθήσεται τῇ 2 Ἰανουαρίῳ 1880.

ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΞ.

Τῇ 8 Ὀκτωβρίου ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ ἐπιφανὴς ποιητὴς Λέων Μελάς, ἄγων τὸ 67 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ ταύτῃ ἀγγελίᾳ ὁ πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων Σύλλογος συνήλθεν αὐθημέρον εἰς ἔκτατον συνεδρίῳσιν, ἵνα συσχεφθῇ κατὰ ποῖον τρόπον θέλει ἐκδηλώσει τὴν λύπην αὐτοῦ ἐπὶ τῇ δεινῇ ἀπωλείᾳ συμβούλου ὑπὸ πάντων ἀξίως τιμωμένου καὶ ἀγαπωμένου. Ἐν τῇ συνεδρίῳσει ταύτῃ ὁ κ. Κ. Παπαρηγόπουλος εἶπε τὰ ἀκόλουθα: «Ὁ Λέων Μελάς, ὅπως ὄλοι οἱ ὁμηλίκαι αὐτοῦ Ἕλληνες, παρέστη μάρτυς ἐν μὲν τῇ νεότητι τῆς εὐφοροσύνης ἣν ἠθάβη τὸ ἔθνος μετὰ τὸ αἴσιον πέρας τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, ἐν δὲ τῇ προσβυτικῇ ἡλικίᾳ τῶν νέων ἑαγωνίων περιπετειῶν, εἰς ἃς παρέπεσε κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη. Κατ' ἀρχὰς ἐγένετο δημόσιος λειτουργὸς καὶ προήχθη ἐπαξίως τῆς παιδείας καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ εἰς τὰ ὑπατα τῶν ἀξιωματῶν, δις μὲν ἀγαδειχθεὶς ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης, πληρεξούσιος δὲ ἐκ τῶν κρατίστων διατελέσας τῆς πρώτης ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῆς συνελεύσεως. Μετ' ὀλίγον ὅμως ἤρχισε νὰ φρονῇ, ὡς πολλοὶ, ὅτι ὁ καλλίτερος τρόπος τοῦ νὰ ὑπερηγή τις τὴν Ἑλλάδα εἶναι τὸ νὰ μὴ τὴν ὑπερηγῇ καὶ παραιτήσας, νέος ἔτι, τὰ δημόσια ἠγωνίσθῃ νὰ γινήῃ ὅσον ὅσον τε χρήσιμος αὐτῇ διὰ τῆς ἰδιωτικῆς ἐργασίας. Τότε ἔγραψε τὸν Γεροστάθην ἐκείνον τὸν Γεροστάθην τὸν ὁσίου εἰκόσιν ὄλα ἔτη δὲν ἐκορέθησαν ἀναγινώσκοντες νέαι καὶ γέροντες, καὶ τοῦ ὁποίου εἰκόσι καὶ πέντε μυριάδες ἀντιτύπων σκορπισθεῖσαι παντοῦ, ὅπου λαλεῖται ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐμαρτύρησαν ὅτι ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς Ἑλλήνων οὐδεὶς ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν τοῦ Ἑλληνισμοῦ πλεῖστον τοῦ Λέοντος Μελά. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐιδεδάχθη ὑπὸ τῆς πείρας, ὅτι πολιτεία ἐγκαταλειπομένη ὑπὸ τῶν ἀρίστων αὐτῆς τέκνων οὐ μόνον καθ' ἑαυτὴν ἀποβαίνει ἄγονος, ἀλλὰ δύναται νὰ ματαιώσῃ καὶ αὐτοῦ; τοῦς καρπούς τῆς ἰδιωτικῆς ἐργασίας. Ὅθεν ἐπέεσθη νὰ δεχθῇ καὶ πάλιν κοινὰς τινὰς λειτουργίας, καὶ παρέστη μὲν ὡς πληρεξούσιος ἐν τῇ Β' ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῇ Συνελεύσει, ἐγένετο δὲ σύνοδος τῆς Κρητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1866, μετὰ τρία δὲ ἔτη σύμβουλος τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου. Δὲν πρόκειται νὰ ἐκθέσω ἐνταῦθα τὰς ὑπηρεσίας, ἃς προσήνεγεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐκείνην, εἰς ἣν συνεργάσθη μεθ' ἑτέρου ἑγκροίτου ἡμῶν συναδέλφου (τοῦ M. Ρενιέρη), ὅστις καθήμενος ἀντικρῆ μου σκυθρωπὸς καὶ σύννομος θρηνεῖ μεθ' ἡμῶν τὴν στέρησιν αὐτοῦ. Περιττὸν δὲ ἤθελεν εἶναι νὰ ἀναπολήσω ὅσα καὶ οἷα ἔπραξεν ἐν τῷ Συλλόγῳ, διότι πάντες τὰ γνωρίζετε, καὶ μὴ φωνῇ ὁμολογεῖτε ὅτι περὶ τινὰ, μάλιστα περὶ τὰ τῆς πρώτης τοῦ Λαοῦ ἐκπαιδεύσεως, ὅπῃρξεν ὄντως ἡ ψυχὴ τοῦ Συλλόγου τούτου. Ἐὰν ἔλαβον κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην τὸν λόγον, δὲν κατίσχουσα τῆς κατεχούσης ἡμᾶς θουμίας εἴμη ἵνα εἰκονίσω αὐτὴν ἔστω καὶ ἀσθενῶς καὶ προταίνω ὅπως ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς πενήμου ταύτης συνεδριάσεως ἐκδηλωθῶσι τὰ αἰσθήματα ταῦτα εἰς ἔνδειξιν μὲν τῆς ἀκράτου ἡμῶν εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης εἰς αἰδίον δὲ διδασκαλίαν τῶν διαδόχων.»

—Τὴν κηδείαν τοῦ Λέοντος Μελά παρεκολούθησαν ἐν σῶματι τὰ μέλη τῆς φιλεκπαιδευτικῆς ἐταιρίας, τοῦ συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων καὶ πληθος ποιητῶν. Ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου ὁ «Ἀπόστολος Παῦλος» κ. Νεστορίδης ἐξεφώνησεν ἐπιχθίδιον λόγον, οἱ δὲ κκ. Κ. Κωστής καὶ Τιμολέων Φιλῆμων ἐπιταφίους.

—Ὁ Λέων Μελάς ἐκληροδότησε τὰ ἐξῆς: Εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις πτωχοκομεῖον δρ. 1,000, ὀφθαλμιατρεῖον δρ. 1,000, δημοσοκομεῖον 1,000, ὄργανοτρ. Κατ' ἡ Κώστα, 1,000, σχολὴν ἀπῶρων παίδων «Παρνασσῶ» ἐν Ἀθήναις 1,000, ἐργαστήριον ἀπῶρων γυναικῶν 1,000, νηπιαγωγεῖον τῶν «Ἀπῶρων» τῆς φιλεκπαιδ. ἐταιρίας 1,000, εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις δρ. 500, εἰς τὸν πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλλ. γραμμάτων σύλλογον 2,000, πρὸς τὴν κληροδοτεῖ αὐτῷ ἅπαντα τὰ παρὰ τῷ βιβλιοπώλῃ Βλαστάτῃ πρὸς πώλησιν βιβλία του, ξυλογραφεία καὶ στερεοτύπους μεταλλίνας πλάκας τῆς στερεοτύπου ἐκδόσεως τοῦ Γεροστάθου του, καὶ ὄλα τὰ ἐπὶ τῶν συγγραμμάτων του δικαιώματα του, εἰς ἑκάστης δὲ νέας ἐκδόσεως ὁ σύλλογος ὑπογραφεῖται ν' ἀποστελλῇ δωρῶν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Ἡπείρου, ἰδιαιτέρας αὐτοῦ πατρίδος, 300 σῶματα.